

[Arbejdsministeren.]

til at anbefale lovforslagets gennemførelse uden at være opmærksom på, at det kunne komme til at koste erhvervslivet penge. Jeg vil gerne sige hertil, at jeg tror, man er kommet til at undervurdere Arbejdsgiverforeningen og også andre arbejdsgiversammenslutninger ganske betydeligt. Mon ikke netop disse kredse har lagt afgørende vægt på den del af de økonomiske beregninger, der dokumenterer, at et godt, sikkert og sundt arbejdsmiljø er et særdeles rentabelt investeringsobjekt? Det er i alle tilfælde min opfattelse, at man har været fuldt og helt klar over det.

Til hr. Ninn-Hansen, der ønsker at holde de små virksomheder og navnlig den største del af landbruget uden for denne lovgivning, vil jeg blot sige, at jeg tror, han undervurderer både det behov, der er for ulykkesforebyggende og sundhedsfremmende indsats i disse virksomheder, og forståelsen hos de erhvervsdrivende for betydningen af den støtte, en veludviklet offentlig service og kontrol kan yde dem. Jeg mener ikke vi kan være med til at lade de mange ansatte i de mindre virksomheder stå udenfor. Også her er der brug for sundhedsforanstaltninger og sikkerhedsforanstaltninger af forskellig karakter.

Lad mig nævne i denne sammenhæng, at det hører til de mest komplicerede problemer i forbindelse med en bedriftssundhedstjeneste at få ordningen til at dække de mindre virksomheder, som ikke hver for sig kan bære en selvstændig ordning, men det er efter min mening også et af de vigtigste problemer at få løst på en tilfredsstillende måde.

På lignende måde mener jeg, det er gået hr. Ninn-Hansen i hans forsøg på at varetage arbejdsledernes interesser ved at foreslå, at bestemmelsen om ansvarsoverdragelse fra arbejdsgiver til arbejdsleder skal udgå af loven. Jeg vil meget gerne understrege, at når jeg trods visse formelle betænkeligheder har foreslået bestemmelsen bevaret med udeladelsen af et objektivi ansvar for arbejdsleder, men med et krav om, at aftalen om overdragelse af det subjektive ansvar skal være skriftlig og have et klart og tydeligt indhold, er det på grund af et tidligere udtrykkeligt ønske om en sådan lovbestemmelse fra arbejdsledernes egen organisation; jeg har en henvendelse herom.

Hr. Gert Petersen har som ordfører for socialistisk folkeparti ved en hel del ændringsforslag peget på nogle områder, hvor arbejdsmiljøloven burde være gået videre i retning af at udbygge den interne sikkerhedstjeneste i virksomhederne, hindre skadelige påvirkninger af de ansatte under akkordløn og skifteholdsarbejde og under arbejde med farlige stoffer og materialer. Jeg vil da ikke nægte, at en del af disse emner også hører hjemme på min ønskeseddel til den fremtidige udvikling, men jeg må føje til, at når man som jeg ikke kan nøjes med at fremlægge ønskemål, men også skal kunne anvise realistiske veje til at nå målene, er der grænser for, hvad man kan gå ind for som aktuel lovgivning, og inderst inde tror jeg ærlig talt, at hr. Gert Petersen vil være enig i dette synspunkt.

Med hensyn til sikkerhedsrepræsentanterne i virksomhederne mener jeg der er god mening i at lade den ordning, som først blev lovfæstet for et par år siden, og som endnu ikke er indført på alle arbejdspladser, hvile lidt endnu, så man kan gøre flere erfaringer, før man går i gang med større udvidelser af opgaver og beføjelser.

Hr. Gert Petersen var også inde på spørgsmålet om positivlister, altså godkendelse af stoffer og materialer, før de tages i brug. Jeg mener, at vi med denne lovgivning har taget betydelige skridt fremad, men jeg mener ikke, det nytter at forsøge at give lovmæssige påbud eller garantier, som der endnu ikke er dækning for, hverken i form af eksakt viden eller personel og laboratoriekapacitet. Det er imidlertid netop bl. a. med henblik på den hurtigst mulige udvikling, at dette relativt nye felt af loven skal give basis for opbygning af et arbejdsmiljøinstitutt, iværksættelse af praktisk forskning gennem arbejdsmiljøfondet og opbygning af en bedriftssundhedstjeneste.

I bemærkningerne til lovforslaget er det sagt, at der må stræbes imod, at intet stof eller materiale anvendes i produktionen, før dets virkning på den menneskelige organisme er klarlagt. Det første trin henimod dette mål må være at opbygge det fornødne apparatur, den fornødne praktiske viden — det er især det, den nye lov sigter imod — men samtidig dog også et skridt til skærpede regler og indgriben over for stoffer og materialer, der kan være farlige, eller som blot kan